

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-249/19 -1

Asia C-249/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

25.3.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunalul București (Romania)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

11.2.2019

Kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa ja valittaja:

JE

Vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa ja vastapuoli:

KF

[--]

**TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A IV-A CIVILĂ
(Bukarestin alioikeus, siviiliasioita käsittelevä 4. jaosto)**

[--]

Julkinen istunto 11.2.2019

[--]

Tuomioistuimen asiarekisteriin merkitään asia, jossa valittajana on JE (kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa) [--] ja vastapuolena KF (vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa) ja joka koskee avioeroa, kun puolisoilla on alaikäisiä lapsia.

[--]

TRIBUNALUL BUCUREȘTI,

joka antaa ratkaisun nyt käsiteltävässä asiassa, toteaa seuraavaa:

I. Riidan kohde. Merkitykselliset tosiseikat

- 1 Ensimmäisessä oikeusasteessa kantajana ollut valittaja JE nosti kanteen, joka merkittiin Judecătoria Iașin (Iașin ensimmäisen asteen tuomioistuin, Romania) asiarekisteriin [– –] 13.10.2016. Kanteessaan JE vaati, että hänet ja [alkup. s. 1] vastapuoli KF tuomitaan avioeroon, että asianosaisten avioliiton vahvistetaan päättyneen ja että valittaja saa palata käyttämään ennen avioliittoa käyttämäänsä nimeä; lisäksi valittaja vaati, että alaikäisen tyttären [– –] osalta vanhempainvastuuta käytetään yhteisesti, että tyttären asuinpaikan vahvistetaan olevan äidin luona Italiassa ja että vastapuoli velvoitetaan maksamaan lapsesta elatusapua sekä lisäksi oikeudenkäyntikulut.
- 2 Kanteen perusteluissa valittaja täsmensi, että asianosaiset olivat solmineet avioliiton Iașissa (Romania) 2.9.2001 ja että avioliitosta oli 23.6.2005 syntynyt Veronassa (Italia) tytär [– –], joka on alaikäinen.
- 3 Judecătoria Iași totesi 31.5.2017 päivätyssä siviilioikeudellisessä ratkaisussaan [– –], että asian ratkaisemiseksi toimivaltainen tuomioistuin oli Judecătoria Sectorului 5 București (Bukarestin 5. kaupunginosan ensimmäisen asteen tuomioistuin, Romania), jonka asiarekisteriin kyseinen riita-asia merkittiin 9.8.2017.
- 4 Viimeksi mainittu tuomioistuin hyväksyi 21.11.2017 pidetyssä istunnossa väitteen, jonka mukaan Romanian tuomioistuimilta puuttui yleisesti toimivalta ratkaista vanhempainvastuuta ja alaikäisen tyttären [– –] elatusvelvollisuutta koskevat vaatimukset.
- 5 Judecătoria Sectorului 5 București hylkäsi 20.2.2018 päivätyssä siviilioikeudellisessä tuomiossaan kanteen perusteettomana seuraavilla perusteilla:
- 6 Asiassa on todettu, että sinä ajankohtana, jolloin avioeroa koskeva vaatimus esitettiin kyseisessä tuomioistuimessa, asianosaisten asuinpaikka oli Italiassa (koska asianosaiset olivat asuneet Italiassa huomattavan pitkään [– –] jo ennen kuin kanne nostettiin kyseisessä tuomioistuimessa). Näin ollen tuomioistuin totesi, että [tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettua neuvoston] asetusta N:o 2201/2003 ja [tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20.12.2010 annettua neuvoston] asetusta N:o 1259/2010 sovelletaan suoraan; ne sulkevat pois yleistä toimivaltaa koskevien Romanian menettelysäännösten ja [Romanian] siviililain (Codul civil) avioeroon sovellettavan lain määrittämistä koskevien säännösten soveltamisen.

- 7 Todettuaan, että Romanian tuomioistuimet ovat yleisesti toimivaltaisia avioeroa koskevassa asiassa [asetuksen (EY) N:o 2201/2003 3 artiklan 1 kohdan b alakohta] ja että Judecătoria Sectorului 5 on alueellisesti toimivaltainen, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin totesi, että asiaan sovellettava laki on asetuksen (EY) N:o 1259/2010 8 artiklan a alakohdan mukaisesti Italian laki, koska asianosaisten asuinpaikka on Italiassa. Tältä osin kyseinen tuomioistuin katsoi, että asetuksen (EY) N:o 1259/2010 8 artiklan a alakohdassa säädetty perusteet ovat toisiinsa hierarkkisessa suhteessa siten, että jos ensimmäisen perusteen edellytykset täyttyvät, muut suljetaan pois; samassa yhteydessä tuomioistuin huomautti, että asetuksen (EY) N:o 1259/2010 johdanto-osan 10 perustelukappaleen mukaan asetuksen lainvalintaa koskevien sääntöjen perusteella määriteltävää lakia olisi sovellettava avioeron perusteisiin.
- 8 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että avioliiton päättämistä muilla kuin 1.12.1970 annetun Italian lain [Legge 1° dicembre 1970, n. 898 ”Disciplina dei casi di scioglimento del matrimonio”, jäljempänä laki 898/1970] 3 §:ssä säädettyillä perusteilla voidaan vaatia ainoastaan siinä tapauksessa, että puoliset ovat olleet lainmukaisessa asumuserossa, jonka jokin [alkup. s. 2] tuomioistuin on vahvistanut tai johon se on puoliset määrännyt, ja että asumuseron alkamisesta siihen ajankohtaan, jolloin avioeroa koskeva vaatimus jätetään tuomioistuimeen, on kulunut vähintään kolme vuotta.
- 9 Valittajan kanteessa esittämiä seikkoja lähemmin tarkasteltuaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin totesi, ettei lain 898/1970 3 §:ssä säädettyissä avioliiton päättämisperusteissa ole mainittu valittajan esittämiä avioeron perusteita eikä valittaja ole näyttänyt toteen, että mikään tuomioistuin olisi tehnyt päätöstä, jonka perusteella asianosaiset olisivat olleet lainmukaisessa asumuserossa. Tuomioistuin ei hyväksynyt väitettä, jonka mukaan Italian lainsäädännössä edellytetään ainoastaan tosiasiallista erillään asumista, kun otetaan huomioon, että lain 898/1970 3 §:n 1 momentin 2 kohdan b alakohdassa nimenomaisesti mainitaan tuomioistuimen vahvistama tai määräämä asumusero, joka edellyttää tuomioistuinmenettelyä.
- 10 Romanian lainsäädännössä lainmukaista asumuseroa koskevaa menettelyä ei tunneta, joten kyseinen menettely on käytävä italialaisissa tuomioistuimissa; näin ollen romanialaiset tuomioistuimet eivät voi ottaa lainkaan tutkittavakseen siihen liittyvää vaatimusta.
- 11 Valittaja valitti tuomiosta ja mainituista välipäätöksistä ja vaati, että vaatimus hyväksyttäisiin sellaisena kuin se oli alun perin muotoiltuna. Valituksensa tueksi valittaja totesi, että hänen nähdäkseen asetuksen N:o 1259/2010 8 artiklassa säädetty perusteet ovat keskenään vaihtoehtoisia. Valittaja totesi lisäksi tarkentaneensa vaatimustaan siten, että vaatimusten ensimmäisessä osassa vaadittiin nyt Italian aineellisen oikeuden mukaista tuomioistuimen vahvistamaa asumuseroa ja siten yhteiselämän päättymisen toteamista ja toissijaisesti avioeroa. Lisäksi valittaja totesi, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen olisi pitänyt soveltaa Romanian siviililain 2600 §:n 2 momenttia, jonka mukaan siinä

tapauksessa, että määritetyssä ulkomaisessa laissa ei säädetä avioerosta tai sille asetetaan poikkeuksellisen rajoittavia ehtoja, on sovellettava Romanian lakia, jos jompikumpi puolisoista on avioeroa koskevan vaatimuksen esittämishetkellä Romanian kansalainen tai hänen asuinpaikkansa on Romaniassa. Näin ollen valittaja esittää, että koska Italian laki on avioeron ehtojen osalta rajoittava, on välttämätöntä soveltaa Romanian aineellista oikeutta: ensimmäisen asteen tuomioistuin ei kuitenkaan ottanut kantaa tähän vaatimukseen. Valittaja huomauttaa lisäksi, että mikäli asiaan on katsottava sovellettavan Italian aineellista oikeutta, valittaja pitää lainvastaisena ensimmäisen asteen tuomioistuimen ratkaisua, jonka mukaan tuomioistuimen vahvistamaa avioeroa koskevaa vaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi, kun otetaan huomioon, että nyt tarkasteltavaan tapaukseen sovelletaan tuomioistuimen mukaan Italian aineellista oikeutta, jossa (nimittäin Italian siviililain (Codice civile) 150 ja 151 §:ssä sekä Italian siviililain 191 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna 6.5.2015 annetulla lailla nro 55 [legge 6 maggio 2015, n. 55, ”Disposizioni in materia di scioglimento o di cessazione degli effetti civili del matrimonio nonché di comunione tra i coniugi”]) säädetään tuomioistuimen vahvistamasta asumuserosta.

- 12 Lisäksi valittaja täsmensi, että kun Italian lain säännökset otetaan huomioon, olisi asiaan hänen näkemyksensä mukaan sovellettava asetuksen N:o 1259/2010 10 artiklan ensimmäistä lausetta; valittaja näet katsoo, että Romanian siviililain 2600 §:n 2 momentti on säännös, jolla asetuksen No 1259/2010 10 artikla [alkup. s. 3] on tosiasiallisesti pantu Romanian lainsäädännössä täytäntöön. Valittaja vetosi niin ikään asetuksen N:o 1259/2010 12 artiklaan ja esitti, että Italian lain soveltaminen olisi selvästi vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita niin, että olisi välttämätöntä jättää soveltamatta muutoin sovellettavaa ulkomaan lakia ja soveltaa sen sijaan Romanian avioerolainsäädäntöä.

II. Tarkasteltavaan tapaukseen sovellettavat kansalliset oikeussäännöt. Merkityksellinen kansallinen oikeuskäytäntö

- 13 Romanian siviililain 2557 §:n 3 momentin[, joka sisältyy] I osan VII jaksoon[, jonka otsikko on] ”Kansainvälistä yksityisoikeutta koskevia säännöksiä”, sanamuoto on seuraava: ”Tämän jakson säännöksiä sovelletaan silloin, kun niissä kansainvälisissä yleissopimuksissa, joiden sopimuspuoli Romania on, Euroopan unionin oikeudessa tai erityislakien säännöksissä ei muuta säädetä.”
- 14 Merkityksellisestä kansallisesta oikeuskäytännöstä voidaan todeta, että Romanian tuomioistuinten vakiintunut käytäntö on soveltaa suoraan asetusta N:o 1259/2010 ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä vastaavia tosiseikkoja koskevissa tilanteissa. Niinpä kun Romanian tuomioistuimille esitettiin asumuseroa koskeva vaatimus, ne katsoivat, ettei vaatimusta voitu ottaa tutkittavaksi, koska Romanian lainsäädäntö ei tunne tällaista menettelyä, ja kun niiden käsiteltäväksi saatettiin suoraan avioeroa koskeva vaatimus ilman, että Italian tuomioistuimet olisivat ensin vahvistaneet puolisoiden asumuseroa, ne katsoivat, että vaatimus oli ennenaikainen. Romanianlaiset tuomioistuimet eivät ole esittäneet unionin

tuomioistuimelle tämän ennakkoratkaisupyynnön kohteena olevaa kysymystä koskevaa ennakkoratkaisupyyntöä, eikä unionin tuomioistuimessa ole tällä hetkellä vireillä yhtään ennakkoratkaisupyyntöä, joka koskisi asetuksen (EY) N:o 1259/2010 10 artiklan tulkintaa vastaavien tosiseikkojen vallitessa.

- 15 Romanian siviililain 2600 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään seuraavaa: ”(2) Siinä tapauksessa, että näin määritetyssä ulkomaisessa laissa ei säädetä mahdollisuudesta avioeroon tai sille asetetaan poikkeuksellisen rajoittavia ehtoja, on sovellettava Romanian lakia, jos jompikumpi puolisoista on avioeroa koskevan vaatimuksen esittämishetkellä Romanian kansalainen tai hänen asuinpaikkansa on Romaniassa. (3) Edellä 2 momentissa säädettyä sovelletaan myös siinä tapauksessa, että avioeroa sääntelee aviopuolisoiden valitsema laki.”
- 16 [– –]

III. Asian kannalta merkitykselliset Euroopan unionin oikeussäännöt

- 17 Asetuksen N:o 1259/2010 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Sovellettava laki, jos osapuolet eivät ole tehneet valintaa”, säädetään seuraavaa: ”Jos valintaa ei ole 5 artiklan mukaisesti tehty, avio- ja asumuseroon sovelletaan sen valtion lakia, a) jossa puolisoiden asuinpaikka on sillä hetkellä, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa tai, jos tämä ei ole mahdollista, b) jossa puolisoiden viimeinen yhteinen asuinpaikka oli, edellyttäen, ettei tämä asuminen ole päätynyt yli vuosi ennen kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa, jos toinen puolisoista asuu edelleen tuossa valtiossa, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa tai, jos tämä ei ole mahdollista; c) jonka kansalaisia molemmat puoliset ovat, kun asia pannaan vireille tuomioistuimessa tai, jos tämä ei ole mahdollista; d) jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.”
- 18 Asetuksen N:o 1259/2010 10 artiklan mukaan on niin, että ”jos 5 tai 8 artiklan nojalla sovellettavassa laissa ei ole säädetty avioerosta tai toiselle puolisoista ei siinä ole annettu hänen sukupuolensa vuoksi yhtäläistä mahdollisuutta saada avio- tai asumusero, sovelletaan tuomioistuinvaltion lakia”.
- 19 Asetuksen N:o 1259/2010 johdanto-osan 24–26 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ”(24) Tietyissä tilanteissa olisi kuitenkin sovellettava tuomioistuinvaltion lakia, esimerkiksi jos sovellettavassa laissa ei säädetä avioerosta tai jos toiselle puolisoista ei tuossa laissa anneta hänen sukupuolensa vuoksi yhtäläistä mahdollisuutta saada avio- tai asumusero. Tämä ei kuitenkaan saa rajoittaa oikeusjärjestyksen perusteita koskevan lausekkeen soveltamista. (25) Osallistuvien jäsenvaltioiden tuomioistuimille olisi annettava yleistä etua koskevien seikkojen perusteella mahdollisuus olla poikkeuksellisissa olosuhteissa soveltamatta vieraan lain säännöstä, jos sen soveltaminen olisi jossain tapauksessa selvästi vastoin tuomioistuinvaltion oikeusjärjestyksen perusteita. Tuomioistuinten ei kuitenkaan olisi voitava soveltaa oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvää poikkeusta ollakseen soveltamatta toisen valtion lain säännöstä silloin, kun tämä olisi vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja erityisesti sen 21 artiklaa,

jossa kielletään kaikenlainen syrjintä. (26) Kun tässä asetuksessa viitataan siihen, että sen osallistuvan jäsenvaltion, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille, laissa ei säädetä avioerosta, tätä olisi tulkittava siten, että tämän jäsenvaltion laissa ei ole avioeron käsitettä. Tällaisessa tapauksessa tuomioistuime[lla] ei tulisi olla velvollisuutta tuomita avioeroa tämän asetuksen nojalla. Kun asetuksessa viitataan siihen, että sen osallistuvan jäsenvaltion laissa, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille, ei pidetä kyseessä olevaa avioliittoa pätevänä avioeromenettelyssä, tämän olisi tulkittava tarkoittavan muun muassa sitä, ettei tällaista avioliittoa ole olemassa kyseisen jäsenvaltion laissa. Tällöin ei tuomioistuimella olisi oltava velvollisuutta tuomita avioeroa tai asumuseroa tämän asetuksen perusteella.” [alkup. s. 5]

IV. Ennakkoratkaisupyyntön esittämiseen johtaneet syyt

IV.1 Asianosaisten näkemys oikeuskysymyksestä, jota unionin tuomioistuinta pyydetään tulkitsemaan

- 20 Valittaja on esittänyt, ettei unionin tuomioistuimelta ole tarpeen pyytää ennakkoratkaisua, koska asetuksen N:o 1259/2010 ja Romanian siviililain säännösten välillä vallitsee ilmeinen yhteneväisyys niin, että tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon Romanian siviililain 2600 §:n 2 ja 3 momentin säännökset, joiden mukaan siinä tapauksessa, ettei sovellettavassa ulkomaisessa laissa säädetä avioerosta tai sille asetetaan poikkeuksellisen rajoittavia ehtoja, on sovellettava Romanian lakia, jos jompikumpi puolisoista on avioeroa koskevan vaatimuksen esittämishetkellä Romanian kansalainen tai hänen asuinpaikkansa on Romaniassa. Lisäksi valittaja korosti, että saman asetuksen 12 artiklan mukaan joitakin ulkomaisen lain säännöksiä voidaan jättää soveltamatta, jos ne ovat selvästi yhteensopimattomia oikeusjärjestyksen perusteiden kanssa.

IV. 2 Unionin tuomioistuimelle esitettävä ennakkoratkaisukysymys

- 21 Nyt tarkasteltavassa tapauksessa Euroopan unionin oikeutta koskeva oikeudellinen ongelma koskee asetuksen N:o 1259/2010 [– –] 10 artiklan tulkintaa sen selventämiseksi, onko ilmausta ”jos 5 tai 8 artiklan nojalla sovellettavassa laissa ei ole säädetty avioerosta” tulkittava suppeasti ja sanamuodon mukaisesti, toisin sanoen siten, että siinä viitataan ainoastaan tilanteeseen, jossa sovellettavassa ulkomaisessa lainsäädännössä ei säädetä avioerosta missään muodossa, vai onko sitä tulkittava laajasti siten, että se käsittää myös tilanteen, jossa sovellettavassa ulkomaisessa laissa avioero sallitaan mutta poikkeuksellisen rajoittavin ehdoin siten, että edellytetään asumuseroa koskevaa pakollista avioeroa edeltävää menettelyä, jota varten tuomioistuinvaltion lainsäädännössä ei ole vastaavia menettelysäännöksiä.
- 22 Tarve asian ratkaisemisen kannalta (edellä yksilöidyn unionin oikeutta koskevan oikeudellisen ongelman merkityksellisyyss). Ilmaisun ”jos 5 tai 8 artiklan nojalla

sovellettavassa laissa ei ole säädetty avioerosta” tulkinnan mukaan ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on ratkaistava asiaan sovellettava aineellinen oikeus eli Italian laki tai tuomioistuinvaltion lainsäädäntö eli Romanian laki.

- 23 [– –] [alkup. s. 6]
- 24 [– –] [toistetaan edellä mainitut johdanto-osan 24–26 perustelukappaleet]
- 25 Sen mukaan, miten 10 artiklan ilmausta ”ei ole säädetty avioerosta” tulkitaan, tuloksena ovat seuraavat toisistaan poikkeavat ratkaisut:
- 26 Suppeasta tulkinnasta seuraa siis johtopäätös, että sovellettavaksi tulee Italian aineellinen oikeus, minkä perusteella kansallisessa oikeuskäytännössä päädyttiin muutamassa ratkaisussa hylkäämään vaatimus joko tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisen vuoksi (kun vaadittiin asumuseroa) tai ennenaikaisena (kun vaadittiin avioeroa ilman, että asumusero oli sitä ennen vahvistettu Italian lainsäädännön mukaisesti) tai perusteettomana, kuten nyt tarkasteltavassa tapauksessa, jossa ensimmäisen asteen tuomioistuin on arvioissaan viitannut sekä siihen, etteivät asianosaiset ole tuomioistuimen vahvistamassa asumuserossa, että siihen, ettei tällaista asumuseroa voida ottaa tutkittavaksi, koska Romanian lainsäädännössä ei säädetä asumuserosta. Prosessuaaliset esteet, jotka johtuvat siitä, ettei Romanian lainsäädäntöön sisälly asumuseroa koskevaa sääntelyä, ovat toisin sanoen johtaneet prosessuaalisiin ratkaisuihin, joissa pääasian asiakysymystä ei ole voitu tarkastella lainkaan.
- 27 Kyseisen ilmaisun laaja tulkinta, jossa ilmaisun katsotaan käsittävän myös tilanteen, jossa sovellettava ulkomaan laki mahdollistaa avioeron mutta asettaa sille poikkeuksellisen rajoittavat ehdot (eli asettaa avioeron edellytykseksi pakollisen asumuseromenettelyn, jota vastaavasta menettelystä tuomioistuinvaltion laissa ei ole säännöksiä), johtaa tuomioistuinvaltion eli Romanian lain soveltamiseen, kun otetaan huomioon, että aviopuolisot ovat Romanian kansalaisia, jotka ovat avioituneet Romaniassa.
- 28 Nyt tarkasteltavassa asiassa on näin ollen pyydetyn tulkinnan perusteella ratkaistava, kumpaa aineellista oikeutta asiaan sovelletaan.
- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole selvityksissään havainnut, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä olisi aikaisemmin käsitelty asetuksen N:o 1259/2010 10 artiklan tulkintaa.

V. Johtopäätökset. Prosessuaaliset toimenpiteet

- 30 Tribunalul București katsoo, että valitukseen annettava ratkaisu riippuu siitä, miten unionin tuomioistuin tulkitsee edellä esitettyä oikeudellista ongelmaa.

- 31 Unionin tuomioistuimelle esitettävän ennakkoratkaisupyyntöön tarpeesta Tribunalul București toteaa, että sen lisäksi, että ennakkoratkaisukysymys on merkityksellinen asian ratkaisemisen kannalta keskeisten oikeudellisten kysymysten selvittämiseksi, sen kohteena olevaa unionin oikeusnormia ei myöskään ole toistaiseksi [alkup. s. 7] tulkittu, eikä kansallinen tuomioistuin näin ollen ole vapaa ennakkoratkaisupyyntöön esittämistä koskevasta velvollisuudestaan (ks. tästä tuomio 27.3.1963, [Da Costa, 28-30/62, EU:C:1963:6], s. 63).
- 32 Tribunalul București katsoo, että se, miten unionin oikeutta on sovellettava, ei ole nyt käsiteltävässä asiassa niin ilmeistä, ettei se jätä tilaa vähäisellekään perustellulle epäilylle, jolloin Tribunalulilla olisi mahdollisuus olla esittämättä unionin tuomioistuimelle unionin oikeuden tulkintaa koskevaa kysymystä, joka on tullut siinä esiin (tuomio Intermodal Transports, C-495/03, EU:C:2005:552, 37 kohta oikeustapausviittauksineen), ja päättää asiasta omalla vastuullaan (tuomio Cilfit ym., 283/81, EU:C:1982:335, 16 kohta). Nyt tarkasteltavaan asiaan ei näin ollen sovelleta acte clair -oppia.
- 33 Tuomio, joka annetaan tässä riita-asiassa, on lopullinen kotimaisessa muutoksenhakujärjestelmässä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettulla tavalla edellä esitetyn edellytyksin, joten Tribunalul București on velvollinen pyytämään unionin tuomioistuinta tulkitsemaan tämän menettelyn kannalta merkityksellistä unionin oikeutta.
- 34 [– –] [käsittelyn lykkäämistä koskeva määräys]

NÄILLÄ PERUSTEILLA

LAIN NIMESSÄ

PÄÄTETÄÄN SEURAAVAA:

Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään ennakkoratkaisupyyntö, joka koskee asetuksen (EY) N:o 1259/2010 10 artiklan tulkintaa; kyseisen artiklan mukaan on niin, että ”jos 5 tai 8 artiklan nojalla ei ole säädetty avioerosta tai toiselle puolisoista ei siinä ole annettu hänen sukupuolensa vuoksi yhtäläistä mahdollisuutta saada avio- tai asumusero, sovelletaan tuomioistuintalvion lakia”.

Onko kyseistä artiklaa tulkittava suppeasti ja sanamuodon mukaisesti eli siten, että siinä viitataan ainoastaan tilanteeseen, jossa sovellettavassa ulkomaisessa lainsäädännössä ei säädetä avioerosta missään muodossa, vai onko sitä tulkittava laajasti siten, että se käsittää myös tilanteen, jossa sovellettavassa ulkomaisessa laissa avioero sallitaan mutta poikkeuksellisen [alkup. s. 8] rajoittavin ehdoin siten, että edellytetään asumuseroa koskevaa pakollista avioeroa edeltävää menettelyä, jota varten tuomioistuintalvion lainsäädännössä ei ole vastaavia menettelysäännöksiä?

[--]

[--]

[--] [menettelyä koskevia seikkoja ja allekirjoitukset]

TYÖASIAKIRJA